

УДК 070:930.85-054.72](=161.2:73)

Леся Біловус,
кандидат філологічних наук, доцент

Україномовні періодичні видання США про культурну самопрезентацію української діаспори як способу збереження національної ідентичності

Статтю присвячено аналізу україномовної періодики США щодо культурної самопрезентації української діаспори. У результаті опрацювання періодичних видань української діаспори в Америці ("Свобода", "Слово і Час", "Міст") представлено форми реалізації українського культурного життя за океаном: класичне, пісенне, театральне та візуальне мистецтво.

Ключові слова: національна ідентичність, періодичні видання, інформаційний простір, українська діаспора у США, культура, мистецтво.

Постановка проблеми. Україна, тривалий час перебуваючи в умовах тоталітарної системи, за якої механічно знищувалася історична пам'ять нашого народу, а культура асимілювалася під гаслом "багато-національної", опинилася на маргінесі творення національного культурного продукту в СРСР. Здобувши незалежність, молода держава постала перед фактом, що її культура, за рідкісними винятками, не відома світові. У колі міжнародної спільноти нація, в її інтелектуальному й творчому виявах, виразна лише тоді, коли має духовну сутність, власну культуру. Перебуваючи сьогодні у контексті світової культури, за якого глобалізаційні процеси призводять до зникнення автентичних традицій, потрібно не лише зберегти національну духовну спадщину як один із виявів ідентичності, а й репрезентувати її громадськості. Вважаємо, що досвід української діаспори США може бути надзвичайно корисним, оскільки поєднує прагнення до збереження національної культури як основи самобутності та бажання долучитися до світового культурного процесу. Для розкриття тематики цінним джерелом інформації та аналітики є періодика української громади за океаном.

Питання збереження культурних традицій у діаспорі порушено у працях Н. Мерфі, І. Недошитко, О. Гомотюк, І. Форостюка та ін., однак фахівці не розглядали його у контексті аналізу інформаційного простору заокеанської громади. *Метою* статті є огляд україномовної періодики США щодо культурної самопрезентації діаспори для збереження національної ідентичності.

Виклад основного матеріалу. Зі здобуттям незалежності України у періодичній пресі української

діаспори США разом із захопленими відгуками щодо здійснення вікової мрії про державність, закличками та конкретними пропозиціями стосовно допомоги молодій країні, лунало й занепокоєння. Йшлося про те, що попри проекцію більшості фінансових, політичних, культурних потужностей української діаспори на історичну батьківщину, духовне життя нашої громади в США починає повільно завмирати. Причин кілька: це і байдужість покоління середнього віку до проблем життя українців, і занижений рівень культурних імпрез, їхня одноманітність; представники ж молодого покоління охоче пристали на американську модель, стали висококласними фахівцями у різних сферах, а отже українська культура, українське суспільне життя їх мало приваблює. У публікаціях порушено складну проблему суперечності в середовищі української діаспори початку 90-х років минулого століття: з одного боку, популяризація української культури, з другого — зневажливе, механічне ставлення до її реальних проявів.

У незалежній Україні упродовж перших років її державності не було створено сприятливих умов для відродження національних культурних традицій через тривале нищення українства як етносу. В інформаційному просторі американської діаспори часто лунають зауваги щодо небезпеки так званого "нульового" варіанту розвитку національної культури (тобто з періоду сучасної України), оскільки свобода творчості, деідеологізація суспільного життя, брак цензури викликали до життя багато посередностей, які вміють заробляти гроші, представляючи модерну музику чи вистави, але все це жодним чином не пов'язано із національними джерелами. На наш погляд, така думка

авторів статей суперечлива, ставши незалежною, Україна, як і її культура, мусила пройти певним шляхом "злиття" зі світовими тенденціями. Інша річ, що не варто зневажати чи відсувати на маргінес автентичні традиції. Лише сьогодні, пройшовши понад чверть століття самостійним шляхом, народ нашої держави, та й представники діаспори розуміють, що культура етносу — найповніше віддзеркалення його фундаментального художнього образу, а отже, українці мають всіляко відроджувати й плекати власну духовну спадщину [1]. До слова, поява четвертої хвилі еміграції з України до США значно урізноманітнила більшість сфер діяльності діаспорної громади, зокрема й культурну. Автори друкованих матеріалів намагаються зафіксувати кожне яскраве явище у культурному житті діаспорян, пропагуючи національні здобутки на чужині. Про такі факти йтиметься далі.

Класична музика, опера. Газети "Міст", "Свобода" багато уваги приділяють видатним особистостям в історії національної культури. Це, зокрема, серія статей у рубриках "Культура", "Постаті", "На мистецькі теми" журналістів А. Житкевича, І. Голода, Л. Костенка та ін. У матеріалах репрезентовано сузір'я яскравих талантів України (композитор Микола Лисенко, який виробив унікальний народнонаціональний стиль; композитор Лев Ревуцький; один із засновників української естрадної музики Володимир Івасюк; автор "Щедрика" Микола Леонтович; багато публікацій присвячено творчості всесвітньовідомої примадонни Соломії Крушельницької) та діаспори (скрипаль, диригент, музикознавець Тарас Губицький; співак, диригент, композитор Володимир Божик; один із найвідоміших українських композиторів, музику якого використано в мультфільмах Волта Діснея, Ігор Стравінський), подано відомості про відзначення їхніх ювілеїв [6].

На нашу думку, найбільший резонанс у сфері класичної музики в інформаційному просторі українців США викликала прем'єра опери "Голодомор" у Нью-Йорку 2013 року. Із періодики дізнаємося про історію її створення: зокрема, автором музичного твору на три сцени з фіналом є відомий диригент, композитор В. Балей. Основу сюжету становить п'єса "Голод" одного із засновників Нью-Йоркської школи Б. Бойчука. Зауважимо, що "Голодомор" — перший музичний твір, що торкається трагедії 1932—1933 рр. У публікаціях, присвячених прем'єрі, зазначено, що виконання твору не зовсім традиційне. Зважаючи на складність та глибину порушеної проблеми, в окремих сценах глядачі побачать балет, пантоміму, широко використано мультимедійні засоби (трансляція уривків з фільмів тих років, хроніки, записи тогочасної музики, радіопрограм, промов). Автори статей та інтерв'ю В. Балея зауважують, що втілити ідею у життя допомогла стипендіальна програма Українського наукового інституту в Гарварді. Крім того, в газеті "Міст" подано інтерв'ю з автором опери, яке дає читачеві завершену картину історії написання "Голодомору", ідеї твору та його жанрового втілення. Крім

того, опера, як і п'єса, — англomовні, що допоможе відчутти емоційне напруження цієї трагедії не лише українським, а й міжнародним глядачам [10].

Пісенне мистецтво. Унікальним феноменом України була і є пісня як глибинне джерело генетичної пам'яті. Сьогодні її вважають чи не єдиною "зброєю" в збереженні національної ідентичності, в опорі елементам інших культур, які в сучасному глобалізованому та інформаційному суспільстві так легко переймають у денаціоналізованих країнах. У цьому контексті прикметною є серія статей про відому американську співачку українського походження, чий голос і досі зачаровує численних шанувальників у всьому світі, — Квітку Цісік. Із матеріалів, присвячених українській музичній творчості у США, довідуємося про біографію артистки, творчий шлях, мрії й плани [8]. Співачка прагнула бути корисною для історичної батьківщини, хотіла розділити з нею свій глибокий талант. Хоча від початку її україномовні альбоми вважалися неприбутковими, Квітка Цісік в одному з інтерв'ю зазначила, що працювала над ними з поваги до власного походження, до батьківської культури, в якій її виховували, а також задля популяризації української пісні в Америці. Своім талантом Квітка Цісік поєднала українців по різні боки океану, ставши завдяки пісням символічним втіленням національної ідеї для українців у діаспорі та на історичній батьківщині.

Понад півстоліття хор "Думка" з Нью-Йорка поширює в США, Канаді та Західній Європі українське хорове мистецтво, збагачує культурне і духовне життя діаспори. З початком незалежності відвідав колектив і Україну. У друкованих матеріалах виразна глибока вдячність українській громаді за постійну підтримку та спонсорування хору, який успіхами на ниві збереження та популяризації національної музичної спадщини завдячує саме небайдужим діаспорянам. Репертуар становить українська класика, народна та духовна музика. У 1995 році колектив відзначав 45-річчя, святкуванню якого україномовна періодика діаспори присвятила чимало уваги. Присудження "Думці" нагороди ім. М. Лисенка свідчить про визнання на історичній батьківщині внеску, який хор зробив для збереження національних витоків та духовності за океаном. З інтерв'ю учасників редакції "Свободи" довідуємося, що це єдиний колектив української діаспори, удостоєний високої відзнаки від нашої незалежної держави. Г. Колесса, автор докладної статті про цю подію, вважає цілком заслуженою нагороду, на яку так довго чекали за океаном і яка є вершиною патріотичних сподівань української закордонної громади [12].

Ще одним хором колективом, який має багату історію та досвід у популяризації української пісні на численних фестивалях, концертах у США, Канаді та Західній Європі, є чоловічий хор "Прометей" з Філадельфії. Культурні заходи, в яких брали участь артисти, отримували схвальні відгуки музичних критиків і фахівців на перших шпальтах преси, що, при-

родно, викликало зацікавлення до українського народу та його культури. "Прометей" свого часу також відвідав незалежну Україну, маючи на меті за допомогою автентичної пісні прокласти своєрідний місток між представниками однієї великої нації по обидва боки океану. Крім того, учасники хору надали матеріальну допомогу від діаспори мистецьким організаціям тих міст, де відбулися концерти, а також студентам музичних закладів. У публікаціях, присвячених "Прометею", зазначено, що прибутку від концертів не передбачалося, оскільки для всіх охочих послухати хор з Америки вхід був вільний [16].

Чимало статей діаспорної періодики США присвячено історичним проявам української культури (рубрики "Історія", "Культура", "Кінозал", "США"). Зокрема, увагу привернули матеріали про Мілицю Корьюс, колишню солістку української капели "Думка" [18]. Газета "Міст" упродовж кількох років в окремих номерах публікувала статті Анатолія Житкевича, Дзвінки Камінь, присвячені славетним постатям української музики минулого століття на американській землі, наприклад Василю Шутю (композиторові, педагогу, піаністу, диригенту); Дмитру Тьомкіну (композиторові, чий мелодії для вестернів нагадують поезику рівнин українського степу); Олені Шишацькій (колоратурному сопрано Харківського театру опери та балету); Павлові Гуменюку (музиканту, від виконання коломинок, гопаків, козачків, інших українських пісень і мелодій якого американці були у захваті) [9].

На шпальтах тижневика "Час і Події" постійно виходять інтерв'ю журналістів Ольги Гудзь, Світлани Іванишин-Угриної, Володимира Павелчака із сучасними українськими музикантами (співаками, фронтменами гуртів) у рубриці "Зіркові посиденьки". Завдяки невимушеній, але змістовній розмові творчі люди з України мають змогу розповісти про себе, поділитися планами, висловити громадянську позицію, презентувати творчість, а через неї — і сучасну українську культуру, її тенденції, творчий процес. Кожна нова зустріч із сучасними представниками української естради є непересічним явищем, а інтерв'ю перетворюється на всебічний аналіз творчості артиста, для того щоб українська громада за океаном могла краще "відчутти" далекого співвітчизника. Зокрема, американські українці, крім концертів, мали змогу познайомитися ближче з Русланою, Марічкою Бурмакою, Ламою (Наталією Дзеньків), Валерієм Харчишиним, Віталієм Козловським, "Пікардійською терцією", "Океаном Ельзи", ТНМК, "ВВ" [7]. Такі інтерв'ю свідчать, що, попри багаторічну заборону української мови та культури, національна творчість не зникла, і сьогодні наша мистецька еліта робить значну справу щодо зміцнення національного духу та збереження етнічного коріння українців.

Візуальне мистецтво. США як вільна країна надає можливість пізнавати сучасне світове мистецтво

та водночас усвідомлювати себе у ньому як представника певної нації. Цим шансом уповні скористалися українські митці, пройшовши шлях розвитку та становлення у новій країні. Про їхні імена та особливості мистецької діяльності дізнаємося з україномовної преси США, дописи для якої зазвичай готують фахівці у сфері мистецтвознавства. Як свідчать публікації, виставки робіт українців відбуваються у великих містах Америки, першість серед яких, належить Нью-Йорку та Чикаго. Зокрема, варті уваги відгуки щодо виставки творів одного із найвизначніших художників минулого століття Любослава Гуцалюка, який став відомим у світі завдяки талановитому поєднанню українського менталітету із західноєвропейською творчою манерою письма, зокрема експресіонізмом. Також вразила авторів публікацій і експозиція художніх полотен Богдана Божемського, що нагадують багатьом емігрантам про історичну батьківщину, викликають у душі теплі спогади та переживання.

Захоплення творчим стилем і життєвою позицією Івана Марчука спонукало Оксану Забужко написати змістовну статтю, присвячену виставці картин художника у Нью-Йорку в червні 1991 р. [3]. Редакція газети "Час і Події" часто запрошує сучасних українських митців, наприклад, привертає увагу інтерв'ю з Володимиром Монастирецьким, людиною різнобічного творчого обдарування, який, однак, якнайкраще реалізував себе в художньому мистецтві, підкоривши Європу й США. За його словами, саме в Америці він багато дізнався про українську історію від емігрантів перших хвиль. Сьогодні митець завдяки наполегливій праці й таланту став дійсним членом Академії живопису і скульптури США, відкрив власну майстерню в "Українській околиці", працює у мистецькій школі "Барвінок", передаючи знання прийдешньому поколінню [13]. Газета "Міст" у рубриці "Постать" доволі часто презентує історію українського візуального мистецтва в особах через статті дописувачів-фахівців О. Гая, Д. Хміль та ін.

У діаспорній періодиці чимало змістовних матеріалів, що репрезентують українську культурну спадщину та імена талановитих людей, які її творили, заповнюючи лакуни цілісної картини багатого мистецького світу нашого народу. Неповний перелік опублікованих матеріалів містить інформацію, зокрема, про українського скульптора, драматурга і режисера Івана Кавалерідзе; народного художника Івана Іжакевича; галицького майстра кам'яної та дерев'яної скульптури Іоанна Пінзеля; першого кубіста у сфері скульптури Олександра Архипенка; одну з перших українських жінок-художниць Зінаїду Серебрякову; і, звичайно, про національні символи художнього мистецтва — всесвітньовідомих Катерину Білокур та Марію Приймаченко [5].

Театральне мистецтво. Одними з унікальних і самобутніх є чиказькі театральні студії режисера Василя Митничука "Гомін" та "Диво". У матеріалах

україномовної преси відзначено вдале оформлення вистав "Гомону", їхню автентичність, майстерну та щирну гру акторів, завдяки чому глядачі мають можливість наблизитися до глибинних витоків українського минулого, відчутти смак, неповторність та красу національних традицій. Автори дописів віддають належне молодим виконавцям, які витрачали вільний від навчання та роботи час для того, щоб відвідувати репетиції, та висловлюють сподівання, що саме завдяки цій молоді українська культура у США буде й надалі розвиватися. До 80-річчя Голодомору в Україні театр поставив твір української авторки Надії Марчук "Калина та Песиголовці".

"Диво" — це дитячий театр, про неповторність якого свідчать публікації у тижневику "Час і Події" рубрики "Українське Чикаго". Хоча студії лише сім років, вона зарекомендувала себе як колектив, в якому наполегливо працюють над акторською майстерністю малих виконавців, виховують їх, вчать спілкуватися, знати і розуміти мистецтво. Режисер Василь Митничук надає перевагу п'єсам українських авторів, з якими товаришує і підтримує зв'язок, попри віддаленість континентів [11].

У рубриках "Мистецтво", "У громаді" опубліковано матеріали, присвячені творчості мистецької групи Вірляни Ткач "Яра" з відомого експериментального театру "Ля МаМа" Нью-Йорка. У виставах репрезентовано ідеї та культури Заходу і Сходу, зокрема й України, на чому наголошують автори публікацій. Варті уваги, наприклад, статті про вечір поезії і фото у серії мистецьких програм "Яри" — "Чари/красиви", в яких зібрано праці художників, поетів і музикантів Сходу і Заходу. Група представила вечір стародавньої та сучасної української поезії, яка лунала і рідною мовою, і англійською. Одна з найвідоміших вистав групи, що збрала чимало схвальних відгуків у пресі, — "Водоспад/відблиски" — створена у співпраці з Ніною Матвієнко, чиї голос та надзвичайна артистична особистість допомогли органічно втілити творчий задум Вірляни Ткач. В інтерв'ю газеті "Свобода" Ніна Матвієнко та Вірляна Ткач розповіли про результат творчої співпраці. Це була смілива спроба залучити акторок різного походження та національностей, яких єднає лише любов до давньої пісні, аби зблизити культури давнього минулого. У дійстві переплетено стародавні оповідання, міфи, пісні та сучасні твори американських і українських поетес, за допомогою яких Н. Матвієнко та В. Ткач намагалися поєднати різномовні стихії у пошуках власної ідентичності. Звичайно, артистки хвилювалися, як виставу зі сплетінням первісних елементів різних культур сприйматимуть глядачі, чи зрозуміє американська, а подекуди й українська публіка тему постановки. Публікації, присвячені імпрезі, надзвичайно позитивні, світлі, проте такі ж химерні, фантазмагоричні, як і вистава. Митецька група "Яра" також організовує щорічну гуцульську коляду в містах США. Цей творчий колектив відкрив для американської аудиторії

самобутніх криворівненських колядників, яких уже багато років за підтримки меценатів запрошують до Америки [2].

Автори публіцистичних матеріалів одностайні у думці, що українці, де б не жили, стануть згуртованіші та міцніші, якщо розвиватиметься автентичне мистецтво, зокрема театр, який допомагає репрезентувати іншим народам культурну спадщину нашої нації, зберігаючи виразні риси українства. Завдяки творчому підходу до організації різноманітних культурних імпрез можна зацікавити старше покоління, а також заохотити молодь до активної участі у громадському та культурному житті української діаспори в США. Нове покоління, народжене у модерному світі, більше піддається впливу глобалізації, прагне представити себе як частину великої нації, через те "народна культура, ґрунтуючись на етнічній основі, буде розвиватися, буде цікава молодому поколінню, стане важливим елементом виховного процесу" [17, с. 216]. Пізнаючи автентичну культуру, потрібно дбати про її чистоту та водночас вміло поєднувати із сучасними світовими тенденціями. Відома істина: втрата культури і мови веде до загибелі народу — як ніколи актуальна у сучасному світі, адже за рівнем розвитку культури визначають і рівень розвитку нації.

Список використаної літератури

1. *Більше уваги проблемам культури* // Свобода. — 1996. — Ч. 204. — С. 2; Гречко І. Для добра національної культури / Іван Гречко // Свобода. — 1993. — Ч. 126. — С. 2—3; Кому потрібне культурне життя у діаспорі? // Свобода. — 1995. — Ч. 85. — С. 2; Сільська — значить первісна // Свобода. — 1996. — Ч. 173. — С. 2.
2. *Боруш К.* Гуцульська коляда над Америкою / Катерина Боруш // NOVA газета. — 2015. — № 47 (355). — С. 16; Гасцька О. Зустріч з Н. Матвієнко / Оля Гасцька // Свобода. — 1995. — Ч. 38. — С. 4; Група "Яра" виступить в УІА з новою постановкою // Свобода. — 1995. — Ч. 47. — С. 1; Ліщинський Л. Секстет на голос і плин часу / Любарт Ліщинський // Свобода. — 1995. — Ч. 23. — С. 2—3; Про ясні промінчики на темному небосхилі / О-Ка // Свобода. — 1995. — Ч. 23. — С. 2; "Яра" готує виставу за твором Лесі Українки / Мистецька група "Яра" // Свобода. — 2013. — № 21. — С. 13.
3. *Буртик І.* Проходить виставка Б. Божемського в галереї Клифтонської бібліотеки / Іван Буртик // Свобода. — 1995. — Ч. 65. — С. 3; Забужко О. Феномен І. Марчука / Оксана Забужко // Свобода. — 1991. — Ч. 120. — С. 6; Колесса Г. Виставка творів Л. Гуцалока в Нью Йорку / Галина Колесса // Свобода. — 1995. — Ч. 19. — С. 2.
4. *Василик Д.* Пішов "Гомін" по Чикаго... / Дарія Василик // Час і Події. — 2008. — № 49. — 03 грудня; Угриня Г. "Калина та Песиголовці" — прем'єрна вистава "Гомону" / Галина Угриня // Час і Події. — 2013. — № 49. — 05 грудня; Угриня Г. Свято театру / Галина Угриня // Час і Події. — 2011. — № 44. — 02 листопада.
5. *Гай О.* Іван, селянський син / Олексій Гай // Міст. — 2013. — 27 листопада; Гай О. Її порівнювали з Ботічеллі / Олексій Гай // Міст. — 2012. — 06 грудня; Гайн О. У голові — тільки малювання / Олександр Гайн // Міст. — 2011. — 01 грудня; Мак-Кой Т. І молилась до

- Тараса Попелюшка... / Тетяна Мак-Кой // Міст. — 2014. — 06 березня; Танюк Л. Марія Приймаченко. "Добрі люди і добрі звірі" / Лесь Танюк // Час і Події. — 2009. — № 15. — 16 квітня; Хміль Д. 18 січня 250 років тому народився художник Іван Їжакевич / Доброслава Хміль // Міст. — 2014. — 16 січня; Хміль Д. Галицький Мікеланджело / Доброслава Хміль // Міст. — 2012. — 23 серпня; Хміль Д. Перший кубіст. Після його новаторських здобутків скульптура вже не могла залишатися такою, якою була доти / Доброслава Хміль // Міст. — 2012. — 23 лютого.
6. *Гай О.* Композитор Ревуцький творив те, що у світі звучить екзотикою / Олексій Гай // Міст. — 2013. — 21 лютого; Голод І. Стравінський — українець, а не росіянин / Ігор Голод // Міст. — 2012. — 14 червня; Житкевич А. До 85-річчя концертного туру Соломії Крушельницької містами США та Канади / Анатолій Житкевич // Міст. — 2013. — 25 квітня; Житкевич А. До 105-ї річниці від дня народження В. Божика / Анатолій Житкевич // Міст. — 2013. — 11 грудня; Житкевич А. До 105-ї річниці від дня народження Тараса Губицького / Анатолій Житкевич // Міст. — 2013. — 27 листопада; Климчак М. "Уклін тобі велика Соломіє!" / Марія Климчак // Час і Події. — 2010. — № 9. — 03 березня; Колесса Г. У Нью-Йорку вшанують М. Лисенку / Галина Колесса // Свобода. — 1993. — Ч. 29. — С. 1, 4; Кордоба О. Українська Діва світової сцени / Оксана Кордоба // Час і Події. — 2010. — № 9. — 03 березня; Костенко Л. Володимир Івасюк живе у своїх піснях / Ларіон Костенко // Міст. — 2012. — 13 грудня; "Щедрик" Леонтовича визнали піснюю ХХ ст. // Міст. — 2013. — 24 січня.
  7. *Гузь О.* Ексклюзивне інтерв'ю з Віталієм Козловським / Ольга Гузь // Час і Події. — 2009. — № 24. — 18 червня; Гузь О. Ексклюзивне інтерв'ю з лідером групи "Воплі Відоплясова" — Олегом Скрипкою / Ольга Гузь // Час і Події. — 2009. — № 20. — 21 травня; Гузь О. Ексклюзивне інтерв'ю з лідером популярного українського рок-гурту "Друга ріка" Валерієм Харчишином / Ольга Гузь // Час і Події. — 2009. — № 18. — 07 травня; Гузь О. Ексклюзивне інтерв'ю з фронтменами гурту "Танок на майдані Конго" — Фозі та Фаготом / Ольга Гузь // Час і Події. — 2009. — № 22. — 04 червня; Гузь О. Марічка Бурмака: "Найголовніші слова у моєму житті — слова любові до батьків, до дитини, до коханої людини — я говорила і говорю українською" / Ольга Гузь // Час і Події. — 2013. — № 35. — 29 серпня; Іванишин-Угриня С. "Океан Ельзи" в Чикаго — море задоволення! / Світлана Іванишин-Угриня // Час і Події. — 2010. — № 42. — 20 жовтня; Кулешко Г. "Пікардійська терція" полонить серця / Галина Кулешко // Час і Події. — 2006. — № 11. — 15 березня; Павелчак В. Хвилі "Океану Ельзи" на узбережжі Мічигану / Володимир Павелчак // Час і Події. — 2006. — № 15. — 13 квітня.
  8. *Даць С.* "Білий голос" Квітки Цісик / Соломія Даць // Міст. — 2013. — 18 квітня; Житкевич А. До 60-річчя від дня народження Квітки Цісик / Анатолій Житкевич // Міст. — 2013. — 11 квітня; Нагірна О. Символ України за океаном / Оксана Нагірна // Міст. — 2011. — 03 листопада.
  9. *Житкевич А.* Композитор Василь Шуть / Анатолій Житкевич // Міст. — 2014. — 20 березня; Житкевич А. Король етнічної музики / Анатолій Житкевич // Міст. — 2013. — 21 березня; Житкевич А. Тихе життя коло-
- ратурного сопрано / Анатолій Житкевич // Міст. — 2013. — 07 лютого; Камінь Д. "Оскар" і Україна: Тьомкін-композитор / Дзвінка Камінь // Міст. — 2012. — 13 грудня.
  10. *Запрошуємо* на прем'єру опери Holodomor! // Міст. — 2013. — 17 січня; Мішук О. Опера розповідає про Голодомор / Олена Мішук // Свобода. — 2013. — № 9. — С. 5, 14; Нью-йоркська прем'єра опери "Голодомор" // Міст. — 2013. — 31 січня.
  11. *Іванишин-Угриня С.* Кумедна і талановита плутанина від театру "Диво" / Світлана Іванишин-Угриня // Час і Події. — 2011. — № 12. — 23 березня.
  12. *Колесса Г.* Хорові "Думка" з Нью-Йорку буде вручено високу нагороду / Галина Колесса // Свобода. — 1995. — Ч. 197. — С. 1, 3; Хор "Думка" відзначив концертом своє 45-річчя / О. К. // Свобода. — 1995. — Ч. 14. — С. 3; Хор "Думка" знову колядує // Свобода. — 1996. — Ч. 243. — С. 1.
  13. *Кордоба О.* Володимир Монастирецький : "Не все те, що виходить з-під пензля, називається мистецтвом" / Оксана Кордоба // Час і Події. — 2010. — № 12. — 24 березня; Луцкевич О. Леонід Козлов: "Мої роботи — це мої діти" / Оксана Луцкевич // Час і Події. — 2008. — № 29. — 17 липня; Луцкевич О. "Свята Русь-Україна": українські митці для світу / Оксана Луцкевич // Час і Події. — 2008. — № 38. — 18 вересня.
  14. *Корсун Л.* Театр Ігоря Афанасьєва з обох боків океану / Лідія Корсун // Час і Події. — 2009. — № 26. — 02 липня.
  15. *Тригуб П.* Українська діаспора в США: збереження традицій національної культури (історіографія проблеми) / Петро Микитович Тригуб, Наталя Мерфі // Наукові праці: Науково-методичний журнал. — Т. 74. — Випуск 61. Історичні науки. — Миколаїв : Вид-во МАГУ ім. П. Могили, 2007. — 172 с. — С. 122—133.
  16. *Філадельфійський хор "Прометей"* їде в Україну // Свобода. — 1995. — Ч. 140. — С. 1, 4.
  17. *Форостюк І. В.* До питання збереження національних особливостей в умовах іншопольського середовища / І. В. Форостюк // Духовність особистості: методологія, теорія і практика: зб. наук. праць. — Луганськ. — 2012. — Вип. 6 (53). — С. 212-217.
  18. *Хмельковський Л.* Солістка "Думки" стала зіркою Голівуду / Левко Хмельковський // Свобода. — 2015. — № 3. — С. 6.
- Стаття посвячена аналізу україноязычної періодики США на предмет культурної самопрезентації української діаспори. В результаті обробки періодических изданій української діаспори в Америці ("Свобода", "Слово и Время", "Мост") представлені форми реалізації української культурної життя за океаном: класическое, песенное, театральное и визуальное искусство.*
- This article is devoted to the analysis of the Ukrainian periodicals in the USA on the subject of cultural Ukrainian Diaspora's self presentation. As a result, due to the study of Ukrainian Diaspora's periodicals in America ("Freedom", "Word and Time", "Bridge") it was found out that these periodicals represent Ukrainian cultural life overseas, including: classical, singing, theatrical and visual arts.*

Надійшла до редакції 19 січня 2017 року